

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.028/2025/16.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:
név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Nyitrai Károly Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: Dr. Nyitrai Károly ügyvéd)

Az alperes:
név1 (cím2)

Az alperes képviselője:
Dr. Szikszai Márta ügyvéd (cím3)

A per tárgya:
Rendkívüli lemondás jogszerűségének jogkövetkezményei és rendkívüli munkavégzés ellenértéke

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.213/2024/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 25.M.70.159/2023/33.

Rendelkező rész

A Kúria a peres felek között 2025. szeptember 5-én létrejött egyezségi megállapodás jóváhagyását megtagadja.

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.213/2024/6. számú ítéletét az átalánydíj és kamatai tekintetében hatályában fenntartja. Ezt meghaladóan – a rendkívüli munkavégzés ellenértéke, a felmentési időre járó távolléti díj, a végkielégítés és a perköltség tekintetében – hatályon

kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.225.000 (egymilliókettőszázhuszonötezer) forint + áfa első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 679.453 (hatszázhetvenkilencezer-négyszázötvenhárom) forint elsőfokú, a 905.937 (kilencszázöttezer-kilencszázharminchét) forint másodfokú, és az 1.132.420 (egymillió-százharminckettőezer-négyszázhusz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhére marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 1995. augusztus 16 -án létesített közalkalmazotti jogviszonyt, 2020. augusztus 1-től – áthelyezéssel - a intézményben dolgozott, ahol 2021. szeptember 1-től osztályfőnöki megbízást is kapott.

[2] A gimnáziumban a helyettesítési rendet kizárólag a reggeli ügyelet és a tanulószoba vonatkozásában szabályozták. A helyettesítés szükségességét az igazgató-helyettes a Kréta rendszerben kiírta, majd a Kréta rendszer a helyettesítő tanár részére elektronikus úton küldött értesítést a helyettesítésről. Az intézményben úgynevezett szakszerű helyettesítés működött, azaz a helyettesítést – lehetőség szerint – a szakképesítéssel rendelkező tanár látta el. A tanév elején – amíg a Kréta rendszerben a tantárgyfelosztás még nem került feltöltésre – a helyettesítés szükségességéről és annak pontos időpontjáról az igazgató-helyettes a helyettesítő tanárt telefonon szóban, illetve a faliújságra kifüggesztett papír alapú dokumentációban tájékoztatta.

[3] A felperes a 2020/2021-es tanévben 14 órában, a 2021/2022-es tanévben 20 órában, a 2022/2023-as tanévben pedig 30 órában látott el helyettesítést, amelyek elrendelésére a helyettesítést megelőző 96 órán belül került sor.

[4] A gimnázium 2022/2023. tanévi munkaterve szerint az intézmény félévenként egy fogadóórát tart, amelynek időpontját előre meghatározták 2022. november 16. napján 17-től 19 óráig terjedő időtartamban. A felperes ezen időszakban a fogadóórán vett részt.

[5] A gimnázium pedagógiai programja fejlesztési területként szabályozza a „nemzeti öntudatot, hazafias nevelést”, a szülőhely és a haza múltjának és jelenének megismertetését, a nemzeti hagyományok, a nemzeti kultúra megismertetését, emlékeinek tiszteletét, ápolását és megbecsülését, a hazaszeretet érzésének felébresztését. Tartalmazza azt is, hogy egyedi és

mélyreható élményt jelenthetnek a jól szervezett tanulmányi kirándulások, múzeum és színház látogatások is. A felperesnek osztályfőnökként munkatervet kellett készítenie, melyben közösségépítő iskolán kívüli programokat is szerepeltetett. A felperes 2021. szeptember 28-án a helyszínen megrendezett „Világraszóló bajnokaink” magyar sport, illetve olimpiatörténeti kiállításra vitte el az osztályát. A kiállítás látogatásáról az intézmény vezetése tudott, az intézmény igazgatója engedélyt is adott arra, hogy az érintett tanulókat a felperes az utolsó két tanórától elvigye erre a programra. A kiállítás látogatása 14-16 óráig tartott, az osztály 18 órára tért vissza az iskolához.

[6] A gimnázium pedagógiai programjában a személyiségfejlesztés és közösségfejlesztés feladatainak megvalósítását szolgáló tevékenységi rendszer és szervezeti formák között szerepel a tanulmányi kirándulás. Rögzítésre került, hogy az iskola tanárai a nevelői munka elősegítése és az osztályközösségek fejlesztése, hazánk természeti és kulturális értékeinek megismertetése érdekében egy napos osztálykirándulásokat szerveznek, mely programon a tanulók részvétele nem kötelező. A gimnázium 2022/2023. évi munkatervében az iskolai kirándulás napjaként 2022. június 13. napja szerepelt, amikor a felperes az osztályával 8-18 óráig osztálykiránduláson vett részt.

[7] A felperes 2023. március 24. napján felszólította az alperest, hogy 84 óra 96 órán belül elrendelt munkavégzésre 240.275 forint rendkívüli munkavégzés ellenértékét és kamatait, valamint a 2021. szeptember 28. és a 2022. június 13-i tanulmányi kiránduláson elvégzett munkájáért 553.764 forint átalánydíj és kamatait fizesse meg 8 munkanapon belül. Az alperes szakmai állásfoglalás végett az irányító szervhez fordult, ahol megtörtént a Kréta rendszerben a felperes eseti helyettesítéseire vonatkozó adatok kinyerése. A felperes 2023. április 12-én ismét felszólította az alperest a fizetésre, azzal, hogy a kirándulásokkal összefüggésben az átalánydíj összegét korrigálta és ezen a jogcímen 29.527 forint, a rendkívüli munkavégzésért járó illetmény és illetménypótlék jogcímen 240.275.- forint, valamint ezen összegek kamatai három munkanapon belül történő megfizetésére kérte az alperest.

[8] Az első felszólító levél közlését követő mintegy három hét elteltével az irányító szerv azt közölte az alperesi intézménnyel, hogy kifizetés a felperes részére nem eszközölhető, mivel a hasonló ügyben született bírósági döntés általános joggyakorlatként nem alkalmazható. Az intézmény pedagógiai programja nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely tanulmányi kirándulások megszervezése során ügyelet, készenlét, túlmunka elrendelését tenné indokolttá, a „Világraszóló Bajnokaink” kiállítást a pedagógiai program nem nevesíti, az iskola nevében szervezett programokhoz pedig az igazgató jóváhagyását kell kérni.

[9] A felperes 2023. április 24-én rendkívüli lemondással megszüntette a közalkalmazotti jogviszonyát. A lemondás indokolása szerint az alperes 2020. szeptember 1. és 2023. március 20. között számos alkalommal rendelt el 96 órán belüli munkaidő-beosztás módosítást helyettesítés formájában, ami rendkívüli munkavégzésnek minősül, de annak ellenértékét az alperes nem fizette meg. A felperes 2021. szeptember 28-án 14 órától 18 óráig részt vett a Világraszóló Bajnokaink kiállításon, 2022. június 13-án pedig osztálykiránduláson 8-18 óráig bezárólag, átalánydíjazást azonban nem fizettek a részére. Ezzel az alperes súlyosan megsértette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 97. § (5) bekezdésében, 107. § a) pontjában, 143. § (1)-(2) bekezdésében, 157. § (1)

bekezdésében, valamint a 326/2013. (VIII. 30.) kormányrendelet 33. § (3)-(8) bekezdésében foglaltakat. Utalt az indokolás arra, hogy a felperes két ízben is felszólította az alperest az elmaradt illetmény megfizetésére, a fizetésre azonban nem került sor és a felszólításra válasz sem érkezett, mellyel az alperes megsértette az Mt. 6. § (4) bekezdésében rögzített általános magatartási követelményt.

[10] Az alperes közölte a felperessel, hogy a rendkívüli lemondás jogszerűségét nem ismeri el.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[11] A felperes módosított keresetében a 96 órán belül elrendelt helyettesítések folytán 183.138 forint illetmény és kamatai, a napi munkaidőt meghaladó rendkívüli munkavégzés ellenértéke jogcímén 8.663 forint és kamatai, a 2021. szeptember 28-i kiállítás látogatáson történő részvétel kapcsán 8.439 forint átalánydíj és kamatai, másodlagosan 5.775 forint rendkívüli munkavégzés ellenértéke és kamatai, a 2022. június 13-i osztálykiránduláson történő részvétel kapcsán 21.096 forint átalánydíj és járulékai, másodlagosan 5.775 forint rendkívüli munkavégzés ellenértéke és járulékai, valamint a rendkívüli lemondás jogszerűsége folytán 3.379.138 forint felmentési időre járó távolléti díj és 7.723.744 forint végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[12] Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes a helyettesítéseket 96 órán belül rendelte el, ezért az rendkívüli munkavégzésnek minősült. 2022. november 16-án – az intézményben tartott fogadóóra miatt – 19 óráig végzett munkát, így a napi nyolc órás munkaidejét meghaladó három órára rendkívüli munkavégzés ellenértékére jogosult. A Világraszóló Bajnokaink kiállításon és az osztálykiránduláson való részvétele alapján a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 33. § alapján 14-18 óráig átalánydíjra, másodlagosan az Mt. 107. § a) pontja alapján rendkívüli munkavégzés ellenértékére jogosult.

[13] Az alperes több hónapon keresztül, majd két felszólítását követően sem fizette meg részére a rendkívüli munkáért járó díjazást, valamint a kiállítás látogatás és az osztálykirándulás átalánydíját, amely jelentős súlyú kötelezettségszegés. Az alperes közel egy hónap alatt a felperes által megküldött felszólító levelekre sem válaszolt, így együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének sem tett eleget.

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[15] A Budapest Környéki Törvényszék a 25.M.70.159/2023/33. számú ítéletével kötelezte az alperest 191.801 forint rendkívüli munkavégzés ellenértéke, és ezen összeg kamatai, 16.878 forint átalánydíj és ezen összeg kamatai, 3.379.138 forint felmentési időre járó távolléti díj és

7.723.744 forint végkielégítés megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest 565.789 forint + áfa perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a 679.453 forint elsőfokú eljárási illeték az állam terhéen marad.

[16] Az elsőfokú bíróság a 96 órán belül elrendelt helyettesítéssel kapcsolatban elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy a gimnáziumban helyettesítési rend a per tárgyául szolgáló időszakban nem volt. Az érvényesített esetekben a felperesnek – az eredeti munkaidő-beosztása szerint – tanórája, foglalkozása nem lett volna, azonban az alperes utasítása miatt helyettesítést látott el. Kitért arra, hogy az Mt. 97. § (4) bekezdése és a 22. § (2) bekezdés b) pontja alapján a munkáltatónak nincs lehetősége szóban elrendelni a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzést, ugyanakkor valamennyi érvényesített esetben a felperes a munkaidőbeosztástól eltérő munkavégzést teljesített, mely eltérő munkavégzést a munkáltató 96 órán belül rendelte el. Ezen helyettesítések kapcsán a felperes az Mt. 107. § a) pontja szerinti rendkívüli munkavégzést teljesített, ezért az alperes az Mt. 143. § (1)-(2) bekezdései alapján rendkívüli munkavégzésért járó illetmény és illetménypótlék felperes részére történő megfizetésére köteles (Mfv.10.300/2017/6). Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a 32 óra kötött munkaidő terhére és nem ezt meghaladóan került sor a helyettesítések elrendelésére, csak annak, hogy a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzést a munkáltató 96 órán belül rendelte el.

[17] Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes kötetlen munkarendre történő hivatkozását sem, figyelemmel arra, hogy annak jogszabályi feltétele - a munkáltató munkaidő beosztásra vonatkozó rendelkezés jogának a munkavállaló számára írásban történő átadása - nem történt meg. Utalt arra is, hogy a felperes heti munkaidejének 80 %-a kötött munkaidőnek minősült.

[18] Az elsőfokú bíróság a fogadóórával összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy a felperes a 2022. november 16-án megtartott fogadóóráját a napi 8 órás rendes munkavégzésen felül teljesítette, ezért őt az Mt. 143. § (1)-(2) bekezdése alapján rendkívüli munkavégzésért járó illetmény és illetménypótlék illeti meg.

[19] A 2022. június 13-i osztálykirándulással kapcsolatban rámutatott arra, hogy a gimnázium pedagógiai programjában szerepelt egynapos osztálykirándulás, a felperesnek mint osztályfőnöknek pedig munkaköri kötelezettsége volt a részvétel, amely az említett napon reggel 8-tól este 6-ig tartott. A felperes ezért a Vhr. 33. § (1) bekezdés b) pontja, és 33. § (2)(3) és (5) bekezdései alapján átalánydíjra jogosult, amelynek összegét 8.439 forintban határozta meg. Utalt arra, hogy a perben nem nyert bizonyítást az alperes azon állítása, hogy a munkáltató utasítása szerint az osztálykirándulást a tanítási időben kellett megszervezni.

[20] A bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a felperes a „Világraszóló bajnokaink” kiállítás látogatására a gimnázium igazgatójától engedélyt kapott, a kiállításlátogatás pedig szerepelt a nemzeti alaptantervben meghatározott fejlesztési területek között. Miután a felperesnek kötelezettsége volt a tanulók elkísérése, a kiállításlátogatás pedig a pedagógiai programban meghatározott, nem az iskolában szervezett program volt, a felperes e körben is jogosult volt a kért átalánydíjra.

[21] Az elsőfokú bíróság által levont következtetés szerint az alperes mindezzel elmulasztotta a jogviszonyból származó alapvető, illetményfizetési kötelezettségét, ezért a rendkívüli lemondás indoka valós volt annak ellenére, hogy az elmaradt illetmény összegét a felperes a közalkalmazotti jogviszonya megszűntetésekor a ténylegesnél magasabb összegben jelölte meg. Utalt arra, hogy a töretlen bírói gyakorlat szerint a munkáltató legfőbb kötelezettsége a munkabér, és ezzel egy tekintet alá eső egyéb juttatás megfizetése, amelynek elmulasztása már egy napos késedelem esetén is minősített kötelezettségzegésnek minősül, ezért jogszerű indoka volt a felperes rendkívüli lemondásának.

[22] Álláspontja szerint valós volt a rendkívüli lemondás azon indoka is, amely szerint az alperes a felperes fizetési felszólításaira nem válaszolt, ez az indok azonban csak a munkáltató alapvető kötelezettségzegésével együtt alapozhatta meg a rendkívüli lemondás jogszerűségét.

[23] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 1.Mf.30.213/2024/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében az átalánydíj és kamatai, a felmentési időre járó távolléti díj és a végkielégítés, valamint a perköltség és illeték tekintetében helybenhagyta, a rendkívüli munkavégzés ellenértéke tekintetében részben megváltoztatta, és annak összegét 183.138 forintra leszállította. Kötelezte az alperest 267.165 forint + áfa másodfokú perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a 905.937 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

[24] Ítéletének indokolásában a 96 órán belül elrendelt helyettesítések kérdésében – az intézményvezető tanúvallomása alapján – rámutatott arra, hogy a tanórával lekötött munkaidő és a teljes kötött munkaidő közötti különbözetet az iskola nem osztotta be a pedagógus részére, vagyis a pedagógus ebben az időintervallumban szabadon gazdálkodhatott a munkaidejével, amely időszakot az intézmény nem is tartotta nyilván. Kiemelte, hogy az SZMSZ ugyan tartalmazott a kötött munkaidőre vonatkozóan rendelkezést azzal, hogy heti 32 órában a pedagógus köteles a nevelési intézményben tartózkodni, ugyanakkor rögzítette, hogy az intézményvezető meghatározhatja, melyek azok a feladatok, amelyeket az intézményen kívül lehet teljesíteni. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az alperesi munkáltató, bár megtehetette volna, de nem osztotta be a felperes teljes kötött munkaidejét a helyettesítéssel érintett időtartamokra, azonban 96 órán belül változtatta meg a munkaidő beosztását, amely ekként az Mt. 107. § a) pontja alapján rendkívüli munkaidőnek minősült.

[25] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperes kötetlen munkaidőre való hivatkozását sem, mert azok álláspontja szerint ellentétesek az Mt-vel, a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelv rendelkezésével és annak gyakorlatával is. A pedagógus munkaideje az Nkt. 62. § (5) bekezdése szerint 80%-ban kötött, amelytől eltérő az a kérdés, hogy azt – lehetősége ellenére – az alperes nem osztotta be. Mindezek alapján az

elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg a 96 órán belül elrendelt helyettesítések kapcsán követelt rendkívüli munkavégzés iránti díjazást.

[26] A másodfokú bíróság a 2022. november 16-i fogadóórával kapcsolatos kereseti kérelem esetében ugyanakkor az SZMSZ 4.3.5. pontja, a Kjt. 2. § (3) bekezdése és 59. § (1)

bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 92. § (1) bekezdése, 96. § (1) bekezdése, 97. § (2)-(3) bekezdései, 93. § (4) bekezdése, valamint a 99. § (1)-(2) bekezdési alapján az elsőfokú bírósággal ellentétes következtetésre jutott. Rámutatott arra, hogy a 2022. november 16-i fogadóóra szerepelt a 2022/2023. tanévi munkatervben, vagyis a felperes részére elrendelésre került, az aznap teljesített munkaidő pedig nem haladta meg a 11 órás időtartamot, ezért a másodfokú bíróság a fogadóórára érvényesített 8.663 forinttal csökkentette a rendkívüli munkavégzés iránti díjazás összegét. Ez a követelés – felülvizsgálati kérelem hiányában – a felülvizsgálati eljárás tárgyát már nem képezte.

[27] Az ítéltábla megalapozatlannak találta az alperes kiállítás látogatás és osztálykirándulás kapcsán előterjesztett fellebbezési érvelését is. Utalt a Vhr. 33. § (1) bekezdés b) pontjára, amely szerint ügyelet és készenlét rendelhető el a pedagógiai-nevelési programban meghatározott tanulmányi kirándulás, vagy más, nem az óvodában, iskolában, kollégiumban szervezett program megvalósításához. Kiemelte, hogy a perbeli időszakban alkalmazandó pedagógiai program 5.6.1. pontja szerint a pedagógusok legfontosabb helyi feladatai közé tartozik az iskolai kulturális és sportprogramok szervezése, amelyet az SzMSz 4.3.8.1. pontja is megerősít. Álláspontja szerint a tanúvallomásokból összességében megállapítható volt, hogy az osztályfőnökök részére ki nem mondott, de mindenképpen az alperes által helyeselt, elvárt gyakorlat volt a tanulmányi kirándulások szervezése. A perbeli kirándulásról és kiállításlátogatásról az intézményvezetők tudtak, a felperes az erre vonatkozó engedélyt megkapta. Mindezek alapján levont következtetése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes jogosult a Vhr. 33. §-a szerinti átalánydíjazásra.

[28] A másodfokú bíróság a rendkívüli lemondás jogszerűsége körében kiemelte, hogy – a fellebbezésben foglaltakkal szemben - a munkavállaló nem köteles munkabér igényét előzetesen bírói úton érvényesíteni. Rámutatott arra, hogy a felperes kétszer is felhívta az alperest a fizetési kötelezettsége teljesítésére, az alperes ugyanakkor egy hónap alatt a felperes felhívására nem is válaszolt. Hangsúlyozta az alperes szervezeti jogalanyiságát, amely alapján a gondossági mérce magasabb. Álláspontja szerint mindezen körülményeket figyelembe véve az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes súlyosan gondatlanul járt el, amikor a kétszeri eredménytelen fizetési felszólítást követően, válasz nélkül hagyta a felperes kérését, elmaradt munkabér igényét nem teljesítette, ezért a rendkívüli lemondás jogszerű volt.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[29] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet, elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását, továbbá első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 86. § (1) bekezdését, 52. § (1) bekezdés b)-c) pontjait, 97. § (5) bekezdését, 107. § a) pontját, 6. § (1)-(2) bekezdését, az Nkt. 62. § (5) bekezdését, a Vhr. 17. § (1) bekezdés 8. pontját, a Kjt. 29. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését. Sérelmezte azt is, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Mfv.10.118/2024/6. számú precedensképes határozatában foglaltaktól.

[30] Az alperes érvelése szerint a 96 órán belül, az Nkt. 62. § (5) bekezdése alapján elrendelt helyettesítés a felperes esetében a tanórákra lekötött óraszám felső mértékét nem meghaladó mértékben és nem a kötetlen munkaidőrészt érintve történt. Az intézményvezető a helyettesítéskor nem túlmunka elvégzésére utasította a felperest, hanem a kötött munkaidejében az elvégzendő feladat ellátására, amelyre a Vhr. 17. § (1) bekezdés 8. pontja értelmében jogosult volt a 17. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott okból és 17. § (5) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezések betartása mellett. Ez a feladatmeghatározás a kötött munkaidőn belül az intézményvezető utasításadási jogából fakadt és nem érintette a felperes által hivatkozott Mt. 97. § (5) bekezdésében foglalt munkaidő beosztást, tekintettel arra, hogy az intézményvezető utasítása folytán nem a munkaidő beosztás módosult, hiszen a felperesnek 32 órát az intézményvezető által elrendelt feladatokkal kellett eltöltenie.

[31] Az alperes utalt arra, hogy a perben csatolt eseti helyettesítés elrendelésről szóló rendszerüzenetek alapján megállapítható, hogy az alperes a felperes részére kizárólag a kötött munkaideje, tanítási órákkal le nem fedett része terhére rendelt el eseti helyettesítést, a Vhr.

17. § (5) bekezdésében foglalt korlátozás megtartásával úgy, hogy az elrendelt helyettesítés a felperes ún. „lyukas óráit” érintette, azaz az órarendjében részére meghatározott napi munkaidő kezdete és annak vége közé esett. Összességében a felperes által teljesített eseti helyettesítés a felperes által kötött munkaidejében ellátandó feladatnak tekinthető, így ezen feladatok ellátásáért rendkívüli munkavégzés után járó díjazásra nem jogosult.

[32] Az eljáró bíróságok az Nkt., a Vhr. és az Mt. felhívott rendelkezéseit tévesen értelmezve jártak el, amikor megállapították, hogy a felperest a 96 órán belül elrendelt helyettesítésként megilleti a rendkívüli munkavégzésért járó díjazás.

[33] Az alperes álláspontja szerint a 2021. szeptember 28. napi kiállításlátogatás tekintetében az eljáró bíróságok tévesen állapították meg a tényállást és a Vhr. 33. § (1) bekezdés b) pontja vonatkozásában helytelen jogi következtetést vontak le. A perben nem merült fel adat arra, hogy az alperes kifejezett utasítására történt meg a 14 óra után befejeződő osztályprogram, amelyre még abból sem lehet következtetni, hogy a felperes engedélyt kért arra, hogy a tanulókat az utolsó két óráról elvigye. A másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy a kiállításlátogatásra az intézményvezető az engedélyt megadta iratellenes, szemben azzal, hogy az intézményvezető a tanulóknak az utolsó két óráról történő eltávozását hagyta jóvá. A felperes a kiállításra történő tanuló kísérést önkéntesen vállalta, teljesítette és csak 2023.

március és április hónapban küldött fizetési felszólításban közölte az alperessel, hogy ezen a programon egyáltalán részt vett. Annak a ténynek, hogy az iskola pedagógiai programjában szerepel kulturális és sportprogramok szervezése, továbbá az osztályfőnöki munkatervet a munkaközösség vezető jóváhagyta, nem volt jelentősége. A perben annak lett volna jelentősége, ha az adott napi program minden elemére, különösen a 14 óra utáni felperes által teljesített felügyeletre, a munkáltatói jogkört gyakorló igazgató utasította volna a felperest, ez azonban nem volt megállapítható. Az alperes csak azért szerzett tudomást a konkrét program megszervezéséről, mert a felperes az utolsó két óra elengedését kérte, azonban arról, hogy a program meddig tart és ezzel kapcsolatban a felperes részéről a Vhr. 33. § (3) bekezdése szerinti ügyeleti díj iránti igény merült fel, nem tájékoztatta.

[34] Érvelése szerint az intézmény éves munkaterve valóban tartalmazta az osztálykirándulás 2022. június 13-ra történő szervezését, azonban az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy a felperes ebben az esetben sem tájékoztatta a munkáltatót az osztályprogram befejezésének időpontjáról és arról sem, hogy ezzel összefüggésben részéről a Vhr. 33. § (3) bekezdése szerinti ügyeleti díjra jogosító munkavégzés merült fel. Erről adatot az alperesnek nem szolgáltatott. A felperes a rendkívüli munkavégzés díjazását és az ügyeleti díjat a

jogviszonya fennállása alatt nem kérte, ugyanakkor ezzel az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét sértette meg.

[35] A rendkívüli lemondás jogszerűségével összefüggésben rámutatott arra, hogy amennyiben az eseti helyettesítések díjazása, továbbá az ügyeleti díjak vonatkozásában a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek helyt ad, a jogerős ítélet alperesi kötelezettségszegésre alapított indokolása okafogyottá válik. Rámutatott arra is, hogy a kiállításlátogatás és az osztályprogram kapcsán kiemelt jelentősége van annak, hogy a felperes az általa 14 óra után teljesített ügyeletről a munkáltatót, annak felmerülését követően rövid idővel nem tájékoztatta, azaz a felperes felszólító leveléig az alperesnek minderről tudomása sem volt. A felperes 2023. március 21-én, majd - az ügyeleti díj mértékét nagyságrendileg módosító - 2023. április 11-én kelt felszólító levelében közölte az ügyelet teljesítését, mely mindössze a felperes állítása volt. Ezt követően nem működött együtt az alperessel abban, hogy igénye megalapozottságáról meggyőződhesen, semmilyen alátámasztó adatot, dokumentumot nem közölt az alperessel. Az eljáró bíróságok ugyanakkor ezt a tényt a felróhatóság körében nem értékelték megfelelő módon.

[36] Álláspontja szerint a Kjt. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a rendkívüli lemondás jogszerűségét megalapozó konjunktív feltételek fennállását az eljáró bíróságok jogellenesen ítélték meg, mert a jogerős ítéletben megállapított súlyos gondatlanság csak akkor állt volna fenn, ha az alperes az általa elismert túlmunka díjazását nem fizette volna meg a felperes részére. A jogerős ítélet által felhívott bírói gyakorlatban megjelenő esetektől eltérően, a perbeli esetben nem egyértelműen rögzített, fennálló, nem vitatott munkabér igény kifizetése maradt el, hanem kifejezetten vitatott illetménypótlék és ügyeleti díj iránti igényről van szó, amelyek kivizsgálását az alperes megkezdte. A felszólító levelekben foglalt igények összetettek voltak, amelyek komplexitását a felperes összecszerűségében változó igénye is igazolja. Mindezek után nem róható az alperes terhére az a tény, hogy 2023. április 11-én beérkezett módosított felszólító levél szerinti követelések kivizsgálása nyomán 2023. április 24-én adott választ a felperesnek úgy, hogy az alperes részére jogszabályban előírt határidő a válaszadásra nincs. Hivatkozott arra is, hogy a felperes alapvető hiányosságokban szenvedő, érdemi elbírálásra alkalmatlan felszólító leveleket küldött az alperesnek, melyek az állított munkavégzések időpontját és körülményeit nem jelölik meg pontosan, csak tanévenként összesítve tartalmazzák a teljesített eseti helyettesítéseket. A felperesnek ugyanakkor rendelkezésre álltak az eseti helyettesítések elrendeléséről szóló rendszerüzenetek, amelyet a keresetlevelében már szerepeltetett is. Álláspontja szerint a munkáltató együttműködési kötelezettségének teljesítését ezen tények ismeretében kell megítélni és felülvizsgálni, továbbá állást foglalni abban, hogy kellő idő állt-e rendelkezésre a válaszadásra.

[37] Az alperes álláspontja szerint az eddig alkalmazott joggyakorlat – miszerint a lyukas órák terhére elrendelt eseti helyettesítések a pedagógus kötött munkaideje terhére elrendelt helyettesítésnek minősülnek és ellátásukért külön díjazás nem jár, továbbá az a tény, hogy ítélezési gyakorlat a felperes igényének előterjesztéséig még nem alakult ki – az alperes részéről kizárja, hogy tudnia kellett volna, az eseti helyettesítésért díjazás a felperest megilleti. A Kúria már hivatkozott precedensképes Mfv.10.118/2024/6. számú ítélete csak utóbb adott kötelezően követendő iránymutatást arra, hogy lyukas órákban elrendelt eseti helyettesítések esetén főszabályként nem illeti meg a pedagógust rendkívüli munkavégzés díjazása, így az alperes jogértelmezése a Kúria által megerősítést nyert. Az alperes részéről az ügyeleti díjak vonatkozásában is kizárt a szándékosság és súlyos gondatlanság, mert az iskolán kívüli programok időtartamáról a felperes nem adott tájékoztatást a munkáltató részére, így az alperesnek nem is lehetett tudomása arról, hogy 14 óra után a felperes ügyeletet látott el. A

perben következetesen hivatkozott arra, hogy amennyiben kötelezettszegése az illetménykifizetés kapcsán megállapítható is lenne, az nem volt jelentős mértékű.

[38] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint az alperes által megjelölt precedens határozat tényállásától az adott ügy tényállása jelentősen eltér. A felperes által ellátott perbeli helyettesítések nagy része nem az ún. „lyukas órák” időtartamára esett. Így például objektíve nem lehetett lyukas óra a 2022. április 21. és 2023. február 1. között helyettesített 9 alkalom, amikor a felperes a 8-9. tanórákban tanulószobát látott el. A többi helyettesítés vonatkozásában kizárólag akkor lehetne eldönteni, hogy a felperes lyukasórája volt vagy sem, ha rendelkezésre állna valamennyi érintett félév vonatkozásában a felperes órarendje. Ennek hiánya a felperes érvelése szerint a Pp. 522. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alperes terhére esik. A felperes fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a tanórával lekötött munkaideje és a teljes kötött munkaidő közötti különbözetet az iskola főszabály szerint nem osztotta be a pedagógus részére, tehát ebben az időintervallumban szabadon gazdálkodhatott a munkaidejével. Ha tehát lyukas órája volt egy pedagógusnak, akkor nem volt köteles az intézményben tartózkodni, intézhette a dolgaikat.

[39] Az alperes a 2025. szeptember 8-án érkezett beadványában bejelentette, hogy a felperessel folytatott egyeztetést követően úgy döntöttek, hogy jogvitájukat a mellékelt egyezséggel kívánják lezárni, amelyhez a Kúria jóváhagyását kérték. Az egyezségi megállapodás 2.5. pontjában a Pp. 385. § (1) bekezdése alapján a 25.M.70.159/2023/33. számú elsőfokú- és az 1.Mf.31.213/2024/6.számú másodfokú ítéletek fellebbezéssel, illetve felülvizsgálati kérelemmel érintett és az egyezés keretében lezárt részeinek hatálytalansága megállapítását kérték.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[40] Az alperes által kért, a felperessel megkötött egyezés Kúria általi jóváhagyására az alábbiak miatt nem volt jogi lehetőség.

[41] A Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés, amelynek felülvizsgálatát a fél jogszabálysértés, vagy a

Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés esetén kérheti. A fél felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria a Pp. 424. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltak szerint dönt: a jogerős határozatot hatályában fenntartja, avagy egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

[42] A fentiekből következően a felülvizsgálati eljárásban a Kúria már nem a felperes keresetéről, hanem a jogerős ítélet jogszabálysértő, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérő voltáról dönt, ennek hiányában nincs eljárásjogi lehetőség arra, hogy a jogerős ítéletet a Kúriára vonatkozó részében hatálytalanná nyilvánítsa. Erre a Pp. 385. § (1) bekezdése csak a másodfokú eljárásban, a még nem jogerős elsőfokú ítélet esetén ad lehetőséget.

[43] A Kúria rámutat arra is, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 412. § (1) bekezdése szerint az ítélet közlésétől számított negyvenöt napon belül kell benyújtani, a Pp. 413. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben nincs helye kereset- és ellenkérelem-változtatásnak. Az alperes indítványa – a per egyezséggel történő lezárására – ellenkérelem változtatást tartalmaz a kereset részbeni elismerésével. A beadvány ezentúl a felülvizsgálati kérelemben foglalt petítumtól eltérő kérelmet tartalmaz annak ellenére, hogy a Pp. 413. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem megváltoztatására nem, csak annak visszavonására ad jogi lehetőséget.

[44] A fentiek alapján a Kúria a felek által indítványozott egyezség jóváhagyását megtagadta.

[45] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nagyobb részt megalapozott.

[46] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn.

[47] A felperes a keresetében elmaradt illetménypótlék és ennek kifizetése elmaradására alapított rendkívüli lemondása jogkövetkezményének megítélését kérte. A perben elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes rendkívüli munkavégzésért járó bérpótlék igénye megalapozott volt-e.

[48] Az eljáró bíróságok annak rögzítése mellett, hogy a felperes heti 32 óra kötött munkaidejének teljes tartamát az órarend közlésével nem osztotta be és a 96 órán belül elrendelt helyettesítésekkel a munkaidő-beosztást jogszabályba ütközően módosította, arra a következtésre jutottak, hogy az elrendelt helyettesítések az Mt. 107. § a) pontja alapján rendkívüli munkaidőnek minősültek.

[49] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúriának elsődlegesen abban az anyagi jogi kérdésben kellett állást foglalni, hogy volt-e a felperes számára beosztott munkaidő azokban az időszakokban/időtartamokban, amelyekben őt a tanórák közötti eseti helyettesítésre kötelezte az alperes.

[50] Az eljáró bíróságok nem állapítottak meg részletes tényállást arra vonatkozóan, hogy a felperes eseti helyettesítést az órarend szerinti órák között, vagy ezt meghaladóan látott el. A tényállás megállapítását a felek ebben a körben nem vitatták, a felperes az igénye jogalapját maga sem erre alapította, ezért a felülvizsgálati ellenkérelmében előadottak a jogerős határozat felülvizsgálata során nem voltak figyelembe vehetők (Pp. 422. §).

[51] A Kúria nem kíván eltérni az Mfv.10.115/2024/6., a 10.118/2024/6., a 10.020/2025/4., a

10.034/2025/6. számú precedens határozatokban kifejtettektől.

[52] A munkaidő a munkavállalói (közalkalmazotti) rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség mennyiségét határozza meg, míg a munkaidő beosztás azt, hogy ezt a mennyiséget mely napokon, milyen időponttól kezdődően, illetve végződően kell teljesíteni.

[53] A munkaidő beosztására – a rendelkezésre állás és munkavégzési kötelezettség kezdetének és befejezésének az adott napokra történő meghatározására – munkaviszonyra vonatkozó szabályban, azaz jogszabályban, kollektív szerződésben, avagy egyoldalú munkáltatói aktussal kerülhet sor. Az adott esetben kollektív szerződés, közalkalmazotti szabály alkalmazása nem merült fel, így a jogszabályban foglaltak alapján kellett döntést hozni.

[54] A munkaidő beosztásról az alperes vonatkozásában a Kjt. nem rendelkezik, és az Nkt. 62. § (5)-(7) bekezdései sem határozzák meg, hogy a pedagógus rendelkezésre állási és/vagy munkavégzési kötelezettsége mely napokon mikor kezdődik és végződik. Az Nkt. szabályai csak azt rögzítik, hogy a pedagógus munkaidejének mekkora hányada fordítható bizonyos munkaköri tevékenységekre (kötött munkaidő, tanórai és egyéb foglalkozások, tanulói önszerveződés segítése stb.). Az Nkt. 62. § (6) bekezdése pedig a záró fordulatában kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az ún. kötött munkaidőben ellátandó feladatnak minősül – a tanórai és egyéb foglalkozásokon túl – az eseti helyettesítés is. A Vhr. ugyancsak nem szabályozza a munkaidő beosztást, a 17. § (1) bekezdésének 8. pontja az eseti helyettesítésről mint a kötött munkaidő nevelés, oktatással le nem kötött részében teljesítendő feladatról rendelkezik (amely a pedagógus számára elrendelhető).

[55] Az alperesi munkáltatónál órarend volt hatályban, amelyet a tanulmányi félév kezdetén közöltek a közalkalmazottal. Az irányadó tényállás szerint a felperes részére elrendelt eseti helyettesítések az órarenden belül kerültek elrendelésre, vagyis az órarendben meghatározott első tanóra kezdete, és az utolsó tanóra vége közötti időtartamra. Mindezekből következően nem lehet szó a munkaidő beosztás határidőn túli módosításáról, ezáltal

rendkívüli munkaidőben végzett munkáról sem, mert a pedagógus munkaideje már korábban az órarendben be lett osztva.

[56] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes 32 óra kötött munkaidejének beosztása vonatkozásában ellentmondásos állításokat tartalmaz. A jogerős ítélet [47] bekezdésében egyrészt rögzíti, hogy az intézményvezető a felperes kötött munkaidejét teljes egészében nem osztotta be, ugyanakkor a [49] bekezdésében kifejti, hogy a kötött munkaidőben a felperes a munkáltató utasításának megfelelően köteles munkát végezni.

[57] Az alperesi igazgató tanúvallomása valóban alátámasztotta, hogy a pedagógus „lyukas órákban” elhagyhatta a munkahelyét, ugyanakkor ez nem változtatott a munkaidő beosztásán. Ha a munkáltató tudomásul veszi, esetleg engedélyezi is, de legalábbis tűri, hogy a munkavállaló (közalkalmazott) a beosztott munkaidőben ne végezzen munkát, sőt eltávozzon a munkavégzés helyéről, ez nem változtat azon a körülményen, hogy a beosztott munkaidőben a munkavállaló a rendelkezésre állás és munkavégzési kötelezettségének teljesítésére kötelezhető, még abban az esetben is, ha egyébként korábban a munkáltató tűrte, hogy távol legyen. A lyukas óra a fent kifejtettekből következően a Kúria szerint beosztott munkaidőnek minősül, annak teljes tartama alatt – ide nem értve az órarendben előírt tanítási időt – a pedagógus helyettesítésre kötelezhető. Mindezekre tekintettel az eljáró bíróságok a perben felvetett jogkérdés tekintetében megsértették az Mt. 107. § a) pontját, 97. § (5) bekezdését, 143. § (1)-(2) bekezdését.

[58] A jogerős ítélet megállapította, hogy a felperest a fogadóórán történt munkavégzés következtében illetménypótlék nem illeti meg, amely elutasító rendelkezés ellen a felperes felülvizsgálati (csatlakozó felülvizsgálati) kérelmet nem terjesztett elő. Mindezekből következően az elmaradt illetmény körében kizárólag a kirándulás, valamint a múzeumlátogatásra járó átalánydíjazás kérdésében kellett állást foglalni.

[59] E körben az alperes a felülvizsgálati kérelmében kizárólag a felperes tájékoztatási kötelezettségének elmulasztását és a felszólító levelekben eltérő összegben szereplő igényre hivatkozott. Az eljáró bíróságok ugyanakkor helytállóan állapították meg, hogy az alperesi intézmény pedagógiai programjába illeszkedő kiállítás látogatása és az osztályfőnököktől elvárt tanulmányi kirándulás megszervezése olyan, a munkáltató érdekében megvalósított tényleges munkavégzést jelent, amelynek a kötött munkaidőn túl eső időtartama akkor is rendkívüli munkaidőnek minősült, ha arról a felperes csak késedelmesen tájékoztatta az alperest. Az alperes ezen kereseti követelés körében fennálló fizetési kötelezettségét az eljáró bíróságok tehát helytállóan értékelték, ugyanakkor – az alábbiakban kifejtett körülmények miatt – e tényből jogszabálysértően következtettek a rendkívüli lemondás konjunktív feltételeinek fennállására.

[60] A nem vitatott, ezért a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a múzeumlátogatásra 2021. szeptember 28-án, míg a keresetben érvényesített egy napos osztálykirándulásra 2022. június 13-án került sor. Peradat, hogy a felperes első alkalommal 2023. március 24-én, majd április 12-én közölt levelében szólította fel a munkáltatót a két iskolán kívül szervezett program teljesítéséből eredő követelése megfizetésére, azonban annak összegét a két felszólításban jelentősen eltérő mértékben – először 553.764 forintban,

majd 29.527 forintban – jelölte meg. A 2023. április 24-én kelt rendkívüli lemondásban a felperes hivatkozott a rendkívüli munkavégzés kifizetésének hiányára, ugyanakkor a kiállításon

történő részvétellel összefüggésben már csak 8.439 forint, illetve 5.775 forint, az osztálykirándulás kapcsán 21.096 forint átalánydíj, másodlagosan 5.775 forint megfizetését kérte.

[61] A Kjt. 29. § (1) bekezdése szerint rendkívüli lemondással a közalkalmazott a közalkalmazotti jogviszonyát akkor szüntetheti meg, ha a munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét szándékosan, vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.

[62] Az eljáró bíróságok azt helytállóan állapították meg, hogy a munkáltató munkabérfizetési kötelezettsége, mint a munkaviszonyból – közalkalmazotti jogviszonyból – származó lényeges kötelezettség megszegése a hivatkozott precedens határozatok szerint

(Mfv.10.119/2022/5., Mfv.10.105/2016/1.) jogszerűen megalapozhatja a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését.

[63] A perbeli eset sajátos körülményei ugyanakkor eltérő következtetés levonását indokolják.

[64] A felperes a felülvizsgálati eljárásban is megalapozottnak talált, a kiállítás látogatásával és az osztálykirándulás lebonyolításával felmerült, rendkívüli munkavégzésért járó bérigényét a többletdíjazás alapjául szolgáló eseményeket követően másfél -, illetve csaknem egy évvel később jelezte az alperesnek. A munkáltató ugyan tudott, vagy tudhatott a pedagógiai tervbe illeszkedő külön programok lebonyolításáról, annak tényleges, a munkaidőn túli pontos időtartamáról azonban – a felperes jelzése hiányában – nem értesült, így nem is volt abban a helyzetben, hogy a felperessel egyeztessen a többletdíjazás kifizetéséről. Nem maradhat értékelés nélkül az sem, hogy a felperes a 2 programmal kapcsolatban felmerült igényét jelentősen eltérő mértékben, más jogcímen terjesztette elő és annak részleteiről a munkáltatót nem tájékoztatta. Ezen körülmények figyelembevételével az átalánydíj kifizetésnek elmaradása ugyan lényeges kötelezettségsszegést valósított meg, de nem minősült olyan jelentős mértékűnek, amely az 1995. óta folyamatosan fennálló közalkalmazotti jogviszony rendkívüli lemondással történő megszüntetést indokolná.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az átalánydíj és kamatai tekintetében a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Ezt meghaladóan – a rendkívüli munkavégzés ellenértéke, a felmentési időre járó távolléti díj, a végkielégítés és a perköltség tekintetében – a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a körben megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A döntés elvi tartalma

[65] A közalkalmazott pedagógus esetén az órarend által beosztott lyukas óra – előre meghatározott helyettesítési rend hiányában – beosztott munkaidőnek minősül, annak teljes tartama alatt a pedagógus helyettesítésre volt kötelezhető, így az nem minősül munkaidő beosztástól eltérő munkavégzésnek.

[66] Eltérő megítélés alá esik a munkáltató kifizetési késedelme, ha a felek között a kifizetés jogcíme, jogalapja, és annak összezszerűsége is vitatott. Ez a késedelem nem azonosítható a lehetséges jogkövetkezmények szempontjából azzal a helyzettel, amikor a munkáltató nem vitatott jogcímű és összegű rendszeres havi juttatás kifizetésével esik késedelembe.

Záró rész

[67] A felperes túlnyomó részt pervesztes lett, ezért az alperes felülvizsgálati eljárási költségét a

Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni, amelynek összegét a Kúria az alperes által előterjesztettek alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1)-(2) bekezdése alapján állapította meg.

[68] A felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IM rendelet 1. §-a alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a felperest terhelő első- másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéke a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[69] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján a 2025. szeptember 10-én tartott tárgyaláson bírálta el.

[70] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. szeptember 10.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró